

ZPRAVODAJ SPŠ STROJNICKÉ A SOŠ PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ

ČÍSLO 4 – PROSINEC 2021

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

**NAŠI ŽÁCI ROZ-
DÁVALI RADOST** 1

**ON-LINE PŘED-
NÁŠKY NA TÉMA
NEDESTRUKTIV-
NÍ ZKOUŠENÍ
MATERIÁLŮ** 1

**PROBĚHLY TES-
TY CAMBRIDGE
ENGLISH QUALI-
FICATIONS** 2

**RUMUNSKO
DÁVNO NENÍ DI-
VOČINA** 4

**KDO JE ŠO-
TOUŠ?** 5

AUTOŘI:

- Mgr. J. Benešová
- Mgr. Hana Vozková
- Ing. Iva Řežábková
- Ing. P. Vlček
- B. Vlachová
- Ing. J. Gruber

NAŠI ŽÁCI ROZDÁVALI RADOST

Hana Vozková

Ne každý má to štěstí, že může slavit Vánoce se svými blízkými. Zejména v domovech pro seniory jsou mnozí klienti, kteří jsou z různých důvodů osamělí. A právě jim se toto pro řadu z nich nelehké období snažili zpříjemnit naši žáci 3. ročníku oboru Sociální činnost.

V rámci odborných předmětů se připojili k projektu oslovení seniorů osobním dopisem a vlastnoručně vyrobeným vánočním přáním. Dopis má motivovat k odpovědi, má klienty vybídnout, aby se podělili o své životní zkušenosti, zájmy i vzpomínky. Cílem aktivity je pomoci překonat pocit osamění, dát seniorům najevo, že se někdo zajímá o to, co v životě zažili, a má upozornit na důležitost mezigeneračního setkávání. Věříme, že tím alespoň trochu přispějeme k vánoční pohodě.

ON-LINE PŘEDNÁŠKY NA TÉMA NEDESTRUKTIVNÍ ZKOUŠENÍ MATERIÁLŮ

Iva Řežábková

V listopadu a v prosinci (29. a 30. 11. 2021, 6. a 7. 12. 2021) se zúčastnili žáci 1. ročníku oboru Strojírenství (třídy 1STA a 1STB) přednášek na téma Nedestruktivní zkoušení materiálů. Přednášky proběhly on-line přes MS Teams pod vedením paní Ing. Jany Veselé, Ph.D., vědecko-výzkumné pracovnice senior z Centra výzkumu Řež, s.r.o., oddělení Diagnostika a kvalifikace.

Centrum výzkumu Řež, s.r.o. se zabývá výzkumem, vývojem a inovací v oboru energetika, dále provádí diagnostiku a kvalifikaci materiálů, součástí a komponentů především pro jaderné elektrárny. Přednášející si připravila pro žáky naší školy velmi bohatý a zajímavý program.

Obsahem přednášek byly principy základních metod nedestruktivního zkoušení NDT povrchových a vnitřních vad materiálů – Vizuální kontrola VT, Penetrační zkoušení PT, Magnetická metoda prášková MT, Metoda vířivých proudů ET, Termografie TT, Magnetická paměť materiálu

MMM, Radiografické zkoušení RT, Ultrazvukové zkoušení UT, 3D skenování.

Děkujeme výzkumnému centru i paní přednášející a těšíme se na další spolupráci!

A jak hodnotí on-line přednášky Centra výzkumu Řež s.r.o. samotní žáci?

"Přednáška byla zajímavá, téma souviselo se Strojírenskou technologií a paní přednášející mluvila srozumitelně a nahlas."

Jan Duchek, 1STB.

"Mně se přednáška líbila, byla zajímavá, a hlavně byla doplněna fotografiemi z praxe, takže člověk pochopil, jak to vypadá, funguje a jak se s tím pracuje v „realitě“ (praxi). Z přednášek bych si určitě odnesl více, kdybych se jich účastnil například za 2 roky a měl větší „strojírenský všeobecný přehled“, ale téma se hodilo, protože zrovna v předmětu Strojírenská technologie probíráme nedestruktivní zkoušky, na které byly přednášky zaměřeny."

Jiří Lüftner, 1STB.

"Přednáška, ačkoliv byla mířená spíše pro starší ročníky, mi přišla zajímavá. Kdybych již studoval ve vyšším ročníku, přednášky bych ocenil rozhodně více."

Filip Mottl, 1STB.

"Přednáška byla velmi poučná a zajímavá. Všechny zkoušky byly dopodrobna rozebrány a byly dokonce i s obrázky. V přednášce se vyskytovaly odborné termíny, a bylo vidět, že přednášející je opravdový profesionál. Hezky zpracované bylo i povídání o firmě Centrum výzkumu Řež."

Jakub Steinbauer, 1STB.

"Přednáška o nedestruktivních metodách zkoušení se mi velice líbila. Dozvěděl jsem se o různých metodách zkoušení materiálů a plno zajímavých věcí. I když přednáška probíhala on-line, užil jsem si ji. Myslím si, že se povedla. Velice děkuji za přednášku."

Petr Veruněk, 1STB.

"Přednáška byla vzhledem k mým znalostem a mému školnímu ročníku příliš odborná a spoustu pojmů jsem nepochopil, ale byly v ní i části, které mě zaujaly a kterým jsem rozuměl, především několik posledních snímků prezentace ohledně jaderných elektráren."

Adam Vlasák, 1STB.

"Na přednášce se mi líbilo to, že to paní Veselá měla pěkně připravené. Přednáška byla velmi dlouhá."

David Vodička, 1STB.

PROBĚHLY TESTY CAMBRIDGE ENGLISH QUALIFICATIONS

Jitka Benešová, Barbora Vlachová (4.E)

V sobotu 4. 12. 2021 na SPŠ strojnické a SOŠ profesora Švejcara proběhly zkoušky, ve kterých měli studenti možnost získat mezinárodně uznávané certifikáty angličtiny Cambridge English Qualifications. Každý zájemce měl možnost vybrat si úroveň dle svého uvážení.

Pro složení B1 Preliminary for Schools se rozhodlo

celkem 11 žáků, úroveň B2 First for Schools absolvovalo 19 žáků a přesně 6 studentů se nebálo ověřit si své znalosti na úrovni C1 Advanced. Po skončení testů byli všichni plni dojmů. Část zúčastněných byla se svým výkonem spokojena a zkoušky nehodnotila jako složité, jiní naopak cestu k získání certifikátu považovali za velmi obtížnou a netrpělivě očekávají výsledky, které obdrží do 4. února 2022.

A proč zkoušku z poslechu, psaní textu na zadaná

témata, ověřování porozumění textu a rozhovoru skládat? Zkouška od úrovně B1 nahrazuje českou maturitní zkoušku z anglického jazyka. Studenti tak absolvují pouze didaktické testy a nemusí se účastnit školní části maturity (slohová

práce a ústní zkouška).

Doufáme, že se nám podařilo založit novou tradici, která povede ke zvýšení prestiže naší školy a umožní studentům porovnat si své znalosti angličtiny na mezinárodní úrovni.

RUMUNSKO DÁVNO NENÍ DIVOČINA

DÍL 4: Z BUCEGI PŘES PLOIESTI K ČERNÉMU MOŘI

Petr Vlček

Ranním vlakem jedeme do Brateni. Městečkem procházíme ke kabinové lanovce, která vede k chatě Babele. Protože kabina smí být kvůli opatřením naplněna jen na poloviční kapacitu, musíme vystát poměrně dlouhou frontu. Ještě jsme, že jsme jeli prvním ranním vlakem. I tak stojíme pod krásnými horami asi hodinu a půl a fronta je delší a delší. Nad námi se ve skalách tyčí nový kříž na pod vrcholkem vrcholku Cariaman (2 384 mnm). Během stání ve frontě se bezmračné nádherné počasí mění, křížek a okolní skály začíná zahalovat mrak.

Výjezd poloprázdnou lanovkou byl sám o sobě zážitkem, lanovka překonala převýšení bezmála 1500 metrů. Lanovka pokračuje přes hory do druhého údolí do malé vesničky Petera, kde je velký hotel. U horské chaty Babele (rumunsky hřib) jsou skalní útvary na travnatém hřebeni – jmenují Sfinga a Hřib a velmi se jim podobají. Jsme výšce cca 2 200 mnm. Stojíme na nádherném travnatém hřebeni hor Bucegi, z něhož vyrůstají skalnaté vrcholky. V dále se tyčí nejvyšší hora Omu (2 507 mnm). Výstup na ni je jednou z možností jednodenní túry. My jsme však naplánovali jinou trasu. Nad plán se vydáváme na zmíněný Caraiman. Počasí je krásné, ale právě okolo vrcholku s vysílačem a nedalekým křížem se shromažďují mraky.

Jdeme přes ledovec po poměrně těžké cestě, kde pod vrcholem byly i řetězy. Skalní jámy pod křížem jsou nádherné, ale právě z nich se sem valí mlha, a tak jsme došli ke kříži, jehož špička se ztrácela v mléčných párách. Chvilu čekáme, zda se mlha trhne a ukáže se nám údolí Prahova, která odděluje Bucegi a nižší Baiului s nejvyšší horou Neamtului (1 943 mnm). Tímto údolím vede hlavní silnice Bucuresti – Brasov a trať po které jsem přijeli do Busteni ze Sinaii.

Po marném čekání se vracíme zpět ke skalním útvarům u chaty Babele,

občerstvujeme se tu a vydáváme se po hřebeni k chatě Pietra Arsa. Konečně už máme zase nádherné výhledy, hory jsou ozářené sluncem, ale údolí řeky nám kryjí skalnaté vrcholky hor Jepii Mici (2 143 mnm) a Jepii Mari (2 071 mnm). Kousek nad chatou je salaš, ovce bačové právě sehnali na polední dojení. Klečí

Busteni

docházíme k chatě.

Z druhé strany hřebene sem vede silnice a na ní parkuje mnoho aut. Auta se lesknou na slunci jako novodobé civilizační perly a vytváří tak lesklého pouťového hada, který se do horské krásy vůbec nehodí. Kousek od chaty je vybudovaná obrovská podzemní vodárna. Střecha nádrže je velká asi jako fotbalový stadion. Pravda je, že je v této přírodě zasazena velice citlivě. Jak to tu asi vypadalo během stavby? Vzpomněl jsem si na dětská léta, když se na Mravenečnicku v Jeseníkách budovala dnes největší přečerpávací elektrárna v Evropě. Tehdy to byla to obrovská nechutná

devastace obrovského území. Ale i tam je okolí elektrárny dnes velmi citlivě upraveno. Chata Pietra Arsa dříve sloužila jako ubytovna pro dělníky a i dnes tu má Správa vodárny kanceláře, zázemí a řídícího „velkého bratra“. Proto tu byla vybudovaná silnice.

Od chaty se vydáváme na Pintenul Pietrei Arse (1 962 mnm) a Contii Pietrei Arse (2 021 mnm). Jsou to dva poloskalnaté vrcholy, které vystupují z travnatého hřebene nad údolím řeky Prahova. A tak se nám splnilo to, o co nás ochudila mlha na Caraimanu.

Sestupuje do sedla travnatého Şaua Călugărului (1 935 mnm) a prudkým výšvihem překonáváme převýšení 150 metrů na horu Furnica (2 103 mnm). Sem se sbíhá pět lanovek. Jsou kabinové, sedačkové i gondola. Ty hlavní lanovky vedou ze Sinaii a další vedou i opačným směrem přes vrchol dolů nad les. Jejich komplex tvoří poměrně velké zimní středisko.

Loučíme se s horami na vrcholu, prohlížíme prošlou trasu, ale i okolní hory a můžeme si vybrat, kterou lanovkou pojedeme. Do mezistanice jedeme gondolou a dále pak velkou kabinou klesáme do Sinaii.

Auto jsme měli zaparkované po dohodě s majitelem u penzionu. Sinaii je totiž drahá a za parkování tu chtějí leckdes v přepočtu i 300 Kč na den. A tak posílám syna a dceru do centra a sám se vydávám do svahu pro auto. Scházíme se v centru a vydáváme se na objednaný nocleh ve městě Ploiesti, kde bude zítra syn brázdit dráhy místních dopravních podniků.

Jedeme údolím řeky Prahova. Syn šotouš (=fotograf vlaků na trati) a „vyguglil“ si, že po souběžné trati s naší trasou pojede nějaká souprava. Našel most nad tratí, kde by mohl fotit. Proto odbočujeme v Podu Lung na most. Do příjezdu soupravy je ještě dost času. Já jsem zase objevil nedaleký klášter Biserica. Syn zůstává na mostě a já s dcerou se vydáváme ke klášteru. Je to malý komplex kostela svatého sv. Niko-

laje a jedné budovy uprostřed parku. Prohlédneme kostel. Otáčím auto, abych se mohl vrátit pro syna a po silnici se náhle vyříti blikající policejní auto. Omezení jeho jízdy už se nadalo nijak zamezit a tak se nedobrovolně podřizují policejní kontrole. Naštěstí příslušník jen obhlédl auto a řekl mi, abych jel opatrněji, zapnul houkačku a odjel.

Souprava synovi nejela a tak pokračujeme dále. Na souběžné trati potkáváme jakousi historickou soupravu, kterou syn v databázi nenašel, a tak je našťvaný. Opět hledá a našel jiný vlak, právě v místě, kde byl další most přes řeku. To ale bylo nefotogenické místo a navíc nebylo kde zaparkovat. Zjišťuji na mapě, že se dá jet po souběžné silnici zpět do Podu Lung, a tak se vracíme (opět okolo kláštera). Syn si tentokrát soupravu vyfotil, a tak už nám nic nebrání v cestě.

V Ploesti máme trochu problém najít náš hotel, neboť uprostřed vedlejší odbočky z frekventované silnice k hotelu se klene sloup VVN. To nás zmátlo a zprvu jsme nepochopili, že sloup se musí buď podjet, a nebo se to dá objet mezi sloupem a plotem domu, který stojí u silnice. Ulici jsme díky sloupu prostě neidentifikovali.

Druhý den ráno syn vstává velmi brzy a MHD se dostává do centra města. Já s dcerou v poklidu vyklízím o něco později pokoj a pak jedeme do centra, kde máme se synem sraz. Ploiesti příliš turistické město není. Je to velké špinavé průmyslové město s jedním novým kostelem a ulicí, která se tváří jako náměstí.

Ploiesti byla založena na konci 16. století, v roce 1596 za vlády Michaela Statečného. V 19. století se zde rozvíjel petrochemický průmysl, byla tu jedna z nejdůležitějších rafinerií v celé Evropě. V roce 1870 tu vznikla i Ploješťská republika, krátkodobě existující státní útvar, vzniklý při protimonarchis-

tických bouřích. Za 2. světové války, v roce 1940, ho sice poničilo zemětřesení, obsadili jej ale i Němci, kteří zde měli důležitý zdroj ropy. Zůstali až do roku 1944; od roku 1943 bylo ale město

Cabana Pietra Arsă

bombardováno Američany, nakonec ho dobyla Rudá armáda. Za komunistické vlády v Rumunsku tu byly rafinerie a chemické závody rozšířeny a znárodněny. Po roce 1989 nastal příliv západních investic, ale produkce ropy poklesla. I přesto je Rumunsko jeden z mála evropských států, který je soběstačný

Ploiesti - ulice

na ropy.

Míříme k Černému moři směrem Buzau, Slobozia. Za městem chceme najet na dálnici, ale policie nájezd uzavřela. Musíme se trochu vrátit a pokračovat po souběžné silnici směrem Fetesti. Kousek před městem se řeka Dunaj

rozvětvuje na dva menší toky, aby se opět slily u Harsovy, takže tu řeka vytváří poměrně velký ostrov. Zajíždíme k řece a nalézáme pěknou plázičku, kde se nechá vykoupat, a tak toho využíváme.

Vykoupali jsme se blízko dvojmostu přes obě ramena Dunaje a ostrov. Most je placený. Silniční most je spojený se železničním. Ostrov je v tomto místě dlouhý 14 km. Je minimálně osídlen a je bažinatý. Podle dostupných map se na něj dostat pouze dvěma přívozy u obce Borsea. Asfaltová silnice tu však není.

Pokračujeme na pobřeží na kraj Constanty. Protože rumunské pobřeží jsem projel téměř celé, vím, že moře je tu sladší a střediska nad Constantou jsou drahá a velmi komerční (vyhlášená Mamaia). Proto jsem vybral letovisko 2 Mai, což je předposlední přímořská obec před bulharskými hranicemi. Zde je moře slanější a není tady taková veliká komerce. Projíždíme úžinu mezi „rumunským Mrtvým mořem“ (jezero Tergischiol) a Černým mořem. Přímořská silnice je ucpaná provozem, takže jedeme pomalu. Zajíždíme do Continessti podívat se na vrak Onassisovy lodí.

Costinești bylo dříve nazýváno Mangeapunar až do roku 1840 a následně Büffelbrunnen do (1840-1940). V roce 1940 byl přejmenován na Costinești podle Emila Costinescu, bývalého majitele půdy a ministra financí. V šedesátých letech se město vyvinulo z malé rybářské vesnice do mořského střediska, které je nejoblíbenější mezi mladými lidmi a studenty. Hotely a několik vilových komplexů tu bylo postaveno v době komunismu a vyznačovalo se různými stupni stylu a pohodlí.

Zajímavostí je, že u na jedné ze severních pláží v roce 1968 ztroskotala řecká nákladní loď, jejímž majitelem byl bohatý rejdář Aristoteles "Ari" Onassis. Loď MV E Evangelia má celkovou hmotnost 7 355 kg. Byla vybudována v Severním Irsku v roce 1942 jako říšská loď „Impérium síla“. Provozovala ji společnost Blue Star Line od roku

**SPŠ STROJNICKÁ A SOŠ
PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ**

Klatovská 109,
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice,
371 510 825 - sekretariát.

1942 do roku 1961, pak byla koupena řeckými vlastníky. Loď měla tři jména v její kariéře: Saská hvězda v roce 1946, Redbrook v roce 1961 a E evangelia v roce 1965. Vrak lodi je velkým turistickým lákadlem. Dne 15. října 1968 se E Evangelia plavila plně naložená z Rijeky v Jugoslávii do Constanty. Ztratila se v Černém moři u Costinești asi 16 námořních mil jižně od Constantie. Byla prohlášena za úplnou ztrátu a existuje podezření, že by ztroskotání mohlo být pojistným podvodem. Loď zůstává v Costinești jako vrak. Je zlomená a na pravé straně chybí dvě velké plochy talířů.

Pak už jsme dojeli na naše ubytování do 2 Mai. Jméno střediska (Două Mai) bylo vybráno na oslavu 2. května 1864, kdy Domnitor Alexandru Ioan Cuza rozpustil zákonodárné shromáždění (Adunarea Legislativă) Spojených knížectví Moldavska a Valašska, aby podpořil jeho reformy. O devět let dříve byla Severní Dobruďa dána Rumunsku prostřednictvím Berlínské smlouvy poté, co byla na konci rusko-turecké války v letech 1877–1878

odebrána Osmanské říši. Ruští dobrovolní eunuchové sekty starověrců, pronásledovaní ve své domovině Ruské říše, zde našli v 19. století útočiště mezi řeckými rybáři, rumunskými ovčáky a chovateli tatarských koní, kteří měli v okolí chatrče a primitivní domky.

Přijeli jsme sem na večer. Vyzkoušeli jsme moře a našli jsme restauraci a objednali jsme si rybí speciality v jedné z restaurací. Porce to byla ohromná, ale výborná.

© 2021 pro školní zpravodaj (pokračování příště)

KDO JE ŠOTOUŠ?

Josef Gruber

V návaznosti na předchozí článek jsem si opět připomněl výraz „šotouš“, který jsem dosud znal jako označení poněkud šileného fotografa a sběratele fotografií dopravy. Měl jsem za to, že to souvisí s anglickým „shot“ = výstřel, ale také „cvaknutí“ snímku. Chyba lávky! Na stránkách Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR je uveden obsáhlý a neobyčejně zajímavý výklad. Doporučuji, myslím, že se budete divit. [Naše řeč – Znáte šotouše? \(cas.cz\)](#).

Madona 2021.
Foto JG